

چکیده

پژوهش حاضر با هدف مقایسه طرحواره ناسازگار اولیه و سبک های دفاعی در وابستگان به مواد با افراد عادی انجام شده است.

جامعه پژوهش شامل افراد وابسته به مواد بوده که به دو کلینیک بیمارستان شفا و رازی جهت ترک مراجعه کرده و در محدوده سنی ۲۰ تا ۵۰ سال قرار دارند و دارای تحصیلات در سطوح مختلف می باشند. افراد عادی ساکن شهرستان رشت، دارای تحصیلات در سطوح مختلف و در محدوده سنی ۲۰ تا ۵۰ سال قرار دارند. روش نمونه گیری بصورت در دسترس می باشد. نمونه های آماری این پژوهش ۱۰۰ نفر افراد وابسته به مواد بوده و ۱۰۰ نفر نیز افراد عادی که جهت درمان جسمی به بیمارستان رازی مراجعه کرده بودند، را تشکیل می دهند که به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شده اند. لازم به ذکر است که این دو گروه با یکدیگر هم‌تاسازی شده اند.

برای گردآوری داده ها در این پژوهش از پرسشنامه ۷۵ سوالی طرحواره ناسازگار اولیه و ۴۰ سوالی سبک های دفاعی استفاده گردیده است. روش مطالعه در این پژوهش علی - مقایسه ای و در دسترس بوده و بهترین روش جهت تجزیه تحلیل اطلاعات، استفاده از تحلیل واریانس چند متغیره (مانوا) است. داده های بدست آمده پس از اجرای پژوهش، با استفاده از روش آمار توصیفی (میانگین، انحراف معیار) و آمار استنباطی مانوا مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. در فرضیه های طرحواره بریدگی و طرد، طرحواره خودگردانی و عملکرد مختل، طرحواره گوش بزنگی بیش از حد بازداری، طرحواره دیگر جهت مندی، طرحواره محدودیت مختل، مکانیسم دفاعی رشد نیافته (ناپخته)، مکانیسم دفاعی رشد یافته تفاوت معناداری بین افراد وابسته به مواد و افراد عادی بدست آمد و در فرضیه مکانیسم دفاعی روان آزرده میزان استفاده افراد مبتلا به سوء مصرف مواد از مکانیسم دفاعی روان آزرده با افراد عادی تفاوتی با هم ندارد.

کلید واژه ها: طرحواره ناسازگار اولیه، سبک های دفاعی، اعتیاد، وابستگان به مواد، افراد عادی